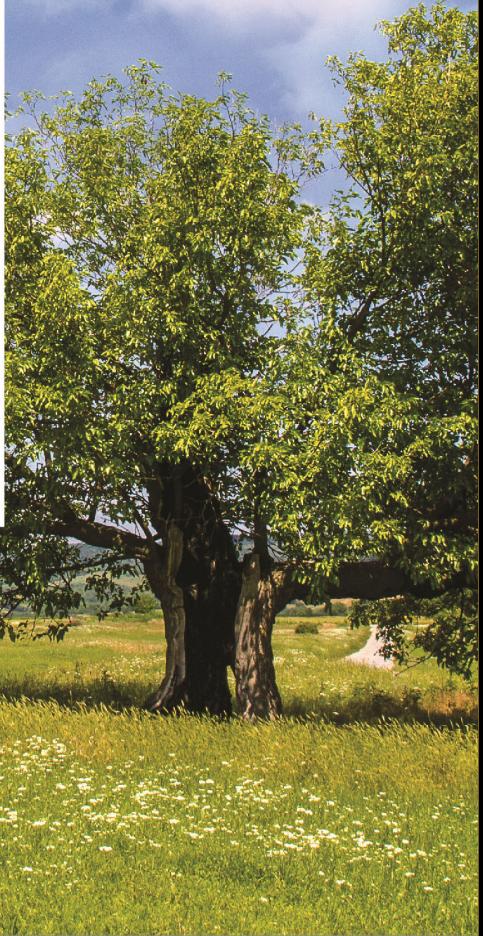
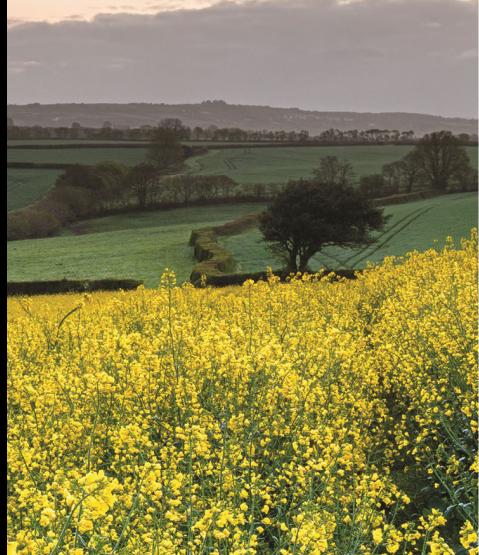

TWENTY SEVENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME

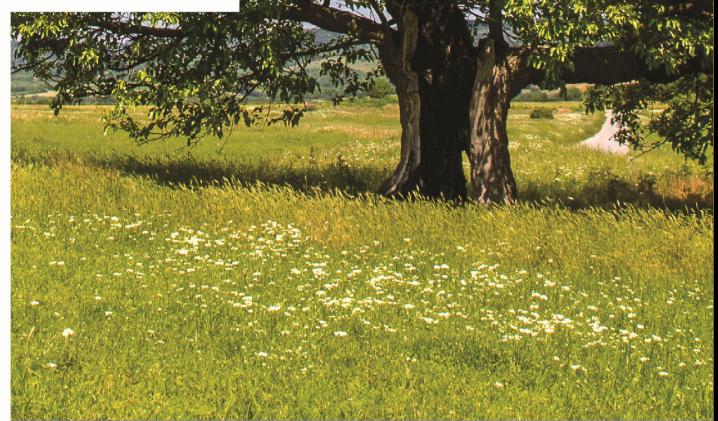
DWUDZIESTA SIÓDMA NIEDZIELA ZWYKŁA

OCTOBER 2, 2022

If you have faith
the size of a mustard seed,
you would say
to this mulberry tree,
“Be uprooted
and planted in the sea,”
and it would obey you.

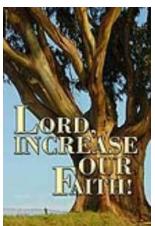
LUKE 17:6

Saint John Paul II Polish Center

Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org*

TWENTY-SEVENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME OCTOBER 2, 2022

The word of the Lord remains forever.
This is the word that has been proclaimed to
you.

—1 Peter 1:25

GROWING IN PRAYER

“Lord increase our faith,” said the apostles. Elsewhere they asked him, “Lord teach us how to pray” (Lk 11:1). In essence the two requests were the same. To pray is to focus our heart on God, to have faith in God’s concern for us. Every prayer renews our trust in God, and whenever we turn to God in faith, we are praying. It is no more possible to have faith without prayer than to swim without water. But we need to pray in the right spirit. Too often we just want to bring God around to our way of thinking rather than putting ourselves under God’s guidance.

Sometimes prayer is used as a magical formula, a last resort, worth a try when all else fails. A lawyer was walking along a street with a scholarly friend. When they came to a ladder leaning against a house which was being painted, the scholar refused to pass under it. The lawyer laughed and said “Surely you don’t believe in that old superstition about never walking under a ladder!” “No, I don’t believe in it,” the scholar answered, “but I never waste a chance of avoiding an accident.” Maybe that’s how we approach prayer. We don’t strongly believe in it, but we feel that maybe it might work, as a last resort. So we could join in that request, “Lord, increase our faith; Lord, teach us how to pray.”

Jesus did not just teach his friends how to pray, he showed them by his own example. Often he would turn to God and address him as Father. Early in the morning he would go up the hillside, his favourite place for quiet prayer. When visiting Jerusalem, he spent nights at prayer in the Garden of Gethsemane, so Judas knew where to find him on the night of his arrest. His prayer in the garden is clearly reported. “Father, if it is your will, take this cup away from me. Nevertheless, let your will, not mine be done” (Lk 22:42f). Well, the Father did not take away the cup of suffering from Jesus. But by embracing the will of God, something greater was to follow for Jesus, ultimately his resurrection and ascension. “Unless a wheat grain falls on the ground and dies, it remains only a single grain. But if it dies, it yields much fruit.”

IF THEY COULD SEE ME NOW

“If they could only see me now.” What would our parents or friends think of us if they saw how we behaved in various circumstance, whether we were generous or mean. Many feel this need for the opinion by others, especially to be valued or praised. Unless there’s an audience of some kind to validate us, we hardly think it worthwhile to make the effort. How easy it is to dress up things with a veneer of virtue. Yet only God sees the heart and knows our thoughts.

The opinions of others do matter to some extent. But what counts in the long run is not human opinion but how God sees us. Nothing compares with that judgment. The basic issue is whether we have been authentic human beings. Because of fidelity, the righteous will live. Life in the state of grace, does not depend on social reputation, but on our inner quality. As Paul says, one cannot even fully judge oneself. About righteousness, we can only trust in God’s mercy, while making an honest effort to do what is right. Then the principle applies: “for those who loves God, all things work together unto good.”

If we did things simply for God’s approval, would we be exploited by others? So we won’t commit to being just and generous until others doing so too. The rat-race is nobody’s fault, and yet it’s everybody’s. Social solidarity can only begin when individuals choose it for its own sake. “Ask not what your country can do for you, ask rather what you can do for your country.” Ultimately, this is the way to salvation. When our race has been run, and the Master comes to judge our service, only those who have been generous will feel at home in God’s company. Then we will see that this was the right way to live. “Well done good and faithful servant,” and we will say “It was no more than our duty.”

Unprofitable servants? A better word might be “ordinary”. The servants had just done their job, what was expected; they made their due contribution to life, to God and to others. With Jesus as our guide, we would do this as normal. The standards he sets for us are high. Our lives will be worthwhile and noble, if we also choose them for ourselves.

—Internet

Today’s Readings: *Hab 1:2-3; 2:2-4; Ps 95:1-2, 6-7, 8-9; 2 Tm 1:6-8, 13-14; Lk 17:5-10*

TREASURES FROM OUR TRADITION

Using beads for prayer and meditation is an ancient custom, found in many cultures and religions. The Christian rosary dates from the twelfth century, when it provided a way for ordinary Christians to learn about the lives of Jesus and Mary. Alan de la Roche, a fifteenth-century Dominican, preferred “Psalter of Our Lady” to “rosary.” This fitting name recalls an explanation of the devotion’s origin. Unable to read the one hundred fifty psalms that formed the Church’s “official” daily prayer, medieval Christians substituted first one hundred fifty Pater Nosters, and later one hundred fifty Ave Marias. By meditating on the various mysteries of the rosary while repeating these simple prayers, the faithful could immerse themselves in the whole mystery of the Incarnation and the Resurrection.

The dedication of October to the Blessed Virgin Mary is an appropriate reminder of this venerable form of prayer. Faithful Christians everywhere continue to meditate on the mysteries of the rosary, praying in groups or alone. Why not take advantage of this season to renew your acquaintance with the rosary?

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykł C, 27 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: *Ha 1:2-3; 2:2-4; Ps 95:1-2, 6-7, 8-9;
2 Tm 1:6-8, 13-14; Lk 17:5-10*

Całe proroctwo Habakuka, którego dziś słuchamy w pierwszym czytaniu Słowa Bożego, posiada ciekawą formę literacką. Zostało mianowicie ujęte w formę dialogu pomiędzy prorokiem i Bogiem (Jahwe). Wypowiedź Habakuka przybiera w nim postać skargi; może też być nazwana lamentacją. Po każdej zaś tego rodzaju wypowiedzi proroka przychodzi odpowiedź ze strony Boga. Również w dzisiejszym fragmencie mamy na początku właśnie skargę proroka, a w części drugiej wyjaśnienie udzielone przez Pana.

Prorok żali się przede wszystkim na to, że zmuszony jest patrzeć na nieprawość, jaka się dzieje w narodzie przez Boga wybranym: panuje w nim ucisk i przemoc, powstają spory, wybuchają waśnie. Wszystko zdaje się wskazywać na to, że Pan jest jakby obojętny wobec postępowania narodu, który przecież wybrał sobie na szczególnne dziedzictwo.

Bardzo ważna jest odpowiedź, jakiej Bóg udziela na tego rodzaju wątpliwości. Otóż wcale nie patrzy obojętnie na postępowanie swego narodu i tylko pozornie zdaje się opóźniać. Można powiedzieć, że ta uwa-ga ma powszechnie zastosowanie. Zawsze przecież, gdy widzimy зло, które jakby bezkar-nie się panoszy, chcielibyśmy od razu być świadkami kary Bożej: ponosi nas wtedy złe pojęta gorliwość. Zapominamy, że Pan Bóg jest cierpliwy i zawsze czeka na nawrócenie. Kiedy jednak ono nie następuje, przychodzi, aby wymierzyć to, na co człowiek zasłużył. Stąd zawsze należy "czekać".

Szczególnego znaczenia nabiera wyjaśnienie dotyczące odpowiedzialności: "Zginie ten, co jest ducha nieprawego, a sprawiedliwy żyć będzie dzięki swej wierności". A więc Pan Bóg nie stosuje nigdy tzw. zbiorowej odpowiedzialności, lecz każdy indywidualnie odpowie za swoje postępowanie. Kto więc pragnie osiągnąć pełnię życia musi dochować Bogu wierności. Nie zawsze przychodzi nam to łatwo, zwłaszcza wtedy, gdy jesteśmy otoczeni ludźmi, którzy nie liczą się z prawem Bożym. W takich chwilach potrzebna jest naprawdę głęboka, żywa wiara. Nie dziwi nas, że Apostołowie prosili Chrystusa, aby "przymnożył im wiary". Ciekawa wszakże była odpowiedź Mistrza na tę prośbę. Najpierw, jakby uchylając się od bezpośredniej odpowiedzi, podkreśla niezwykłą moc wiary. Oświadcza, że nawet jej odrobina, tak mała jak przysłowiowe ziarnko gorczycy, może właściwie wszystko zdałać. Obrazem zaś jej mocy będzie wyrwanie z korzeniami drzewa morwowego, które potrafi przetrwać na jednym miejscu ok. 600 lat (a więc bardzo mocno się zakorzenić).

Następnie Chrystus już bardziej bezpośrednio nawią-

zuje do prośby Apostołów o pomnożenie wiary, wskazując na sposób, w jaki można je osiągnąć, a mianowicie przez pokorną służbę. Chodzi oczywiście o służbę Bogu, ale trzeba przyznać, że nie jest ona wcale łatwa, ponieważ wymaga tego, co jest w pewnym sensie przeciwne naszej naturze. Na ogół jesteśmy przecież nastawieni na to, aby nas doceniano, aby zauważono naszą pracę i słusznie za nią wynagrodzono. Taką też postawę przyjmujemy nierzad nawet wobec Boga: służąc Mu pragniemy, aby stale nam błogosławił i to w formie, jaką uznamy za słuszną. Stąd niezwykle trudno przychodzi powiedzieć sobie: "Jesteśmy tylko nieużytecznymi slugami, wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać". A właśnie taka dopiero postawa jest wyrazem naszej żywej wiary i sprawia, dzięki działaniu Bożemu, jej pomnożenie.

Z napomnień i pouczeń, jakie kieruje dziś św. Paweł do swojego ucznia Tymoteusza, biskupa Efezu, poznajemy wiele ważnych spraw dotyczących życia pierwotnego Kościoła. Najpierw dowiadujemy się, że poszczególnymi Kościolami lokalnymi kierowali pasterze ustanowieni przez Apostołów. Do tej funkcji byli przeznaczeni specjalnym obrzędem. Dziś św. Paweł wspomina tylko o włożeniu rąk, przy innej okazji doda, że tej czynności towarzyszyła modlitwa o udzielenie szczególnej łaski Bożej. Zauważmy, że jest to czynność, która ma miejsce do dziś w obrębie święceń. Włożenie zaś rąk daje "charyzmat Boży", a więc specjalny dar, który nie tylko upoważnia, ale też i uzdolnia do głoszenia Ewangelii, dzięki pomocy udzielanej przez Boga.

Ze słów Apostoła pośrednio wynika, że Tymoteusz już dawno przez włożenie rąk otrzymał wspomniany charyzmat i być może poddał się pewnemu zniechęceniu na skutek trudności napotkanych w głoszeniu Ewangelii. Stąd mowa o rozpaleniu na nowo "Bożego charyzmatu" oraz zachęta do przezwyciężenia przeszkód. Z tego również należy wnioskować, że człowiek otrzymujący wspomniany tutaj charyzmat nie zostaje pozbawiony wolnej woli w tym sensie, żeby Bóg przejmował całkowicie inicjatywę. Przeciwnie, aktualizowanie "Bożego charyzmatu" jest uzależnione od postawy człowieka.

Dowiadujemy się wreszcie, że niezwykle ważnym zadaniem biskupów było od samego początku strzeżenie depozytu wiary, a więc całego dziedzictwa wiary i miłości, przyniesionego przez Chrystusa. W wypełnianiu tego obowiązku pasterzy wspomaga Duch Święty.

.. ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

FIRST FRIDAY OF THE MONTH 7 OCTOBER

Adoration of the Holy Sacrament
Until 10 am and 5 pm—9 pm
Mass at **8:30 am** in English

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA 7 PAŹDZIERNIKA

Wystawienie Najświętszego Sakramentu
17:00—21:00
Msza Św. o godz. **7:30 wieczorem**

ŚW. FAUSTYNA KOWALSKA—5 PAŹDZIERNIKA

Helena Kowalska urodziła się 25 sierpnia 1905 r. w rolniczej rodzinie z Głogowca k/Łodzi jako trzecie z dziesięciorga dzieci. W szesnastym roku życia opuściła dom rodzinny, by na służbę u zamożnych rodzin i pomóc rodzicom. Przez cały czas bardzo pragnęła życia zakonnego, ale rodzicom powiedziała o swoich zamiarach dopiero w 1922 r.

W zakonie przeżyła 13 lat. 22 lutego 1931 r. po raz pierwszy ujrzała Pana Jezusa Miłosiernego. Otrzymała wtedy poleceńie namalowania takiego obrazu, jak ukazana jej postać Zbawiciela, oraz publicznego wystawienia go w kościele. Mimo znacznego pogorszenia stanu zdrowia pozwolono jej na złożenie profesji wieczystej 30 kwietnia 1933 r. Później została skierowana do domu zakonnego w Wilnie. Na początku 1934 roku zwróciła się z prośbą do artysty-malarza Eugeniusza Kazimierskiego o wykonanie według jej wskazówek obrazu Miłosierdzia Bożego. Gdy w czerwcu ujrzała ukończony obraz, płakała, że Chrystus nie jest tak piękny, jak Go widziała.

Dzięki usilnym staraniom ks. Michała Sopoćko, kierownika duchowego siostry Faustyny, obraz został wystawiony po raz pierwszy w czasie triduum poprzedzającego uroczystość zakończenia Jubileuszu Odkupienia świata w dniach 26–28 kwietnia 1935 r. Został umieszczony wysoko w oknie Ostrej Bramy i widać go było z daleka. Uroczystość ta zbiegła się z pierwszą niedzielą po Wielkanocy, tzw. niedzielą przewodnią, która - jak twierdziła siostra Faustyna - miała być przezywana na polecenie Chrystusa jako święto Miłosierdzia Bożego. Ksiądz Michał Sopoćko wygłosił wówczas kazanie o Bożym Miłosierdziu.

W 1936 r. stan zdrowia siostry Faustyny pogorszył się znacznie, stwierdzono u niej zaawansowaną gruźlicę. Od marca tego roku do grudnia 1937 r. przebywała na leczeniu w szpitalu na krakowskim Prądniku Białym. Wiele modliła się w tym czasie, odwiedzała chorych, a umierających otaczała szczególną modlitewną pomocą. Starała się bardzo, by żaden ubogi nie odszedł bez najmniejszego choćby wsparcia od furty klasztornej. Wywierała bardzo pozytywny wpływ na wychowanki Zgromadzenia, dając im przykład pobożności i gorliwości, a zarazem wielkiej miłości.

Chrystus uczynił siostrę Faustynę odpowiedzialną za szerzenie kultu Jego Miłosierdzia. Polecił pisanie Dzienniczka poświęconego tej sprawie, odmawianie nowenny, koronki i innych modlitw do Bożego Miłosierdzia. Codziennie o godzinie 15:00 Faustyna czciła Jego konanie na krzyżu. Przepowiadła także, że szerzona przez nią forma kultu Miłosierdzia Bożego będzie zabroniona przez władze kościelne. Dzięki s. Faustynie odnowiony i pogłębiony został kult Miłosierdzia Bożego. To od niej pochodzi pięć form jego czci: obraz Jezusa Miłosiernego ("Jezu, ufam Tobie"), koronka do Miłosierdzia Bożego, Godzina Miłosierdzia (godzina 15, w której Jezus umarł na krzyżu), litania oraz święto Miłosierdzia Bożego w II Niedzielę Wielkanocną.

W kwietniu 1938 r. nastąpiło gwałtowne pogorszenie stanu zdrowia siostry Faustyny. Ksiądz Michał Sopoćko udzielił jej w szpitalu sakramentu chorych, widział ją tam w ekstazie. Po długich cierpieniach, które znoсиła bardzo cierpliwie, zmarła w wieku 33 lat - 5 października 1938 r. Jej ciało pochowano na cmentarzu zakonnym w Krakowie-Lagiewnikach. W 1966 r. w trakcie trwania procesu informacyjnego w sprawie beatyfikacji siostry Faustyny, przeniesiono jej doczesne szczątki do kaplicy Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Krakowie-Lagiewnikach.

S. Faustyna została beatyfikowana 18 kwietnia 1993 r., a ogłoszona świętą 30 kwietnia 2000 r. Uroczystość kanonizacji przypadła w II Niedzielę Wielkanocną, którą św. Jan Paweł II ustanowił wtedy świętym Miłosierdzia Bożego.

—brewiarz.pl

ST. FAUSTYNA KOWALSKA — OCTOBER 5TH

Helena Kowalska was born on August 25, 1905 in a farming family from Głogowiec near Łódź as the third of ten children. At sixteen, she left her family home to serve wealthy families and help her parents. She wanted religious life very much all the time, but she told her parents about her intentions only in 1922.

She lived in the convent for 13 years. On February 22, 1931, she saw the Merciful Jesus for the first time. She was then instructed to paint such a picture as the figure of the Savior shown to her, and to exhibit it publicly in the church. Despite a significant deterioration in her health, she was allowed to make perpetual profession on April 30, 1933. Later, she was sent to a religious house in Vilnius. At the beginning of 1934, she asked the artist-painter Eugeniusz Kazimierski to make the image of the Divine Mercy according to her instructions. When she saw the finished painting in June, she cried that Christ was not as beautiful as she had seen Him.

Thanks to the strenuous efforts of Fr. Michał Sopoćko, the spiritual director of sister Faustina, the painting was exhibited for the first time during the triduum preceding the celebration of the end of the Jubilee of the Redemption of the World on April 26–28, 1935. It was placed high in the window of the Gate of Dawn and could be seen from a distance. This celebration coincided with the first Sunday after Easter, the so-called the guiding Sunday, which - as Sister Faustina claimed - was to be celebrated at Christ's command as the Feast of Divine Mercy. At that time, Father Michał Sopoćko delivered a sermon on God's Mercy.

In 1936, sister Faustina's health deteriorated considerably and she was diagnosed with advanced tuberculosis. From March of that year to December 1937, she was treated in a hospital in Kraków's Prądnik Biały. During this time, she prayed a lot, visited the sick, and surrounded the dying with special prayers. She tried very hard not to let any poor leave the monastery without the slightest support. She exerted a very positive influence on the pupils of the Congregation, giving them an example of piety and zeal, and at the same time great love.

Christ made Sister Faustina responsible for spreading the cult of His Mercy. He recommended writing a Diary on this matter, reciting Novena, Chaplet and other prayers to Divine Mercy. Every day at 3 p.m. Faustina worshiped his dying on the cross. She also predicted that the form of the worship of the Divine Mercy she promoted would be forbidden by the church authorities. Thanks to Sr. Faustina, the cult of Divine Mercy has been renewed and deepened. It is from her that five forms of his worship come: the image of Merciful Jesus ("Jesus, I trust in You"), the Chaplet of Divine Mercy, the Hour of Mercy (3 pm, when Jesus died on the cross), litany and the Feast of Divine Mercy on the Second Sunday of Easter.

In April 1938, Sister Faustina's health condition deteriorated rapidly. Father Michał Sopoćko gave her the sacrament of the sick in the hospital, he saw her in ecstasy. After long suffering, which she endured very patiently, she died at the age of 33 - October 5, 1938. Her body was buried in the convent cemetery in Kraków-Lagiewniki. In 1966, during the information process regarding the beatification of sister Faustina, her mortal remains were transferred to the chapel of the Sisters of Our Lady of Mercy in Kraków-Lagiewniki.

Sr. Faustyna was beatified on April 18, 1993, and proclaimed a saint on April 30, 2000. The canonization ceremony fell on the 2nd Easter Sunday, which St. John Paul II then established the feast of Divine Mercy.

—brewiarz.pl

Zapisy od 2 października 2022 w każdą niedzielę po Mszy Św.
Szczegółowe informacje na ulotkach
zamieszczonych w kościele.
Dodatkowe informację na stronie
Facebook.com/PielgrzymkaLA
Email: www.PielgrzymkaLA@gmail.com
Telefon (562)548-0833

ŚWIĘTO MATKI BOSKIEJ RÓŻAŃCOWEJ 7 PAŹDZIERNIKA

Święto NMP Różańcowej obchodzone 7 października nadaje specyficzny charakter całemu miesiącu. Różaniec, ta prosta a piękna forma uczczenia tajemnic naszego Odkupienia za pośrednictwem N. M. Panny, nie może być obcym duchowi liturgii. Dlatego też Kościół ustanowił to święto, abyśmy mogli uczcić Królową Różańca Świętego, która tyle łask i pociech wyprasza tym, którzy wiernie ten różaniec odmawiają.

Różaniec, przez długi czas składał się z piętnastu tajemnic. Obecnie ma dwadzieścia. Ojciec Święty Jan Paweł II zreformował sposób odmawiania różańca świętego, ustalony w 1569 roku przez Piusa V. Istotna zmiana polega na wprowadzeniu Tajemnic Światła dotyczących publicznej działalności Jezusa (Chrzest w Jordanie; Cud w Kanie Galilejskiej; Głoszenie Królestwa Bożego; Przemienienie na Górze Tabor; Eucharystia). Wszystkie tajemnice Różańca mają uświadomić wiernym, że modlitwa różańcowa jest modlitewnym rozważaniem życia Pana Jezusa i podążaniem za Nim z Jego Najświętszą Matką.

*Wspomnienie Matki Bożej Różańcowej ustanowione zostało na pamiątkę zwycięstwa floty chrześcijańskiej nad wojskami tureckimi, odniesionego pod Lepanto (nad Zatoką Koryncką)
7 października 1571 r.*

—"Rycerz Niepokalanej"

REFLECTIONS ON FEAST OF GUARDIAN ANGELS WITH FATHER PETER PRUSAKIEWICZ

Saturday October 1st 2022 4:00-pm-7:00pm

- 4:00 p.m. Vigil Mass including homily (Feast of Guardian Angels our invisible companions)
- 5:00 p.m. Eucharistic Holy Hour with Healing service and Divine Mercy Chaplet
- 6:00 p.m. Refreshment Break
- 6:30 p.m. Talk on St Faustina I Divine Mercy
- Followed by individual prayer and blessing of the first class relic of St. Faustina
- Act of Entrustment to St. Michael the Archangel.
- St Michael Scapular Investiture. Blessing of all the religious articles

By God's providence from 1993—1996, Father Peter Prusakiewicz CSMA served as chaplain to the Congregation of The Sisters of Our Lady of Mercy in Warsaw where Saint Faustina started her religious life. He is Chief Editor of two magazines "Who Is like God", a Polish magazine on the topic of Holy Angels and Divine Mercy and St. Michael the Archangel in the English version The Angels Messengers from a Loving

God. www.stmichaelthearchangel.info

Contact: Lourdes Carroll (714) 624-6561

PIERWSZA KOMUNIA

Zbieramy listę dzieci które chciąby przygotować się do przystąpienia do Sakramentu Eucharystii po raz pierwszy. Dzieci od wieku 7. lat prosimy zgłaszać do biura Ośrodka. Dalsze informacje będą udzielone na zebraniu organizacyjnym po zgłoszeniu.

FIRST COMMUNION

We are gathering a list of children who would like to begin preparation to receive the Sacrament of the Eucharist for the first time. Please sign up children from age 7 in the Center Office. Additional information will be made available in an organizational meeting after sign-ups are collected.

CONFESION

Fr. Zibi has announced that Classroom 7 will be the location for confessions on Saturday and Sunday with new schedules to address the necessary access to the sacristy prior to the Mass. We would like to try this new approach and adjust as necessary:

Sat 3:00—3:30 pm Sun 8:00—8:30 am

SPOWIEDŹ

Ks. Zbigniew ogłosił klasę 7 jako nowe miejsce na spowiedź. Spróbujemy ten nowy układ Ksiądz będzie dostępny do spowiedzi po Mszy Świętej Polskiej od 11:45 do 12:15

A VOCATION VIEW:

The Spirit of God makes us strong, loving and wise. How will you use these gifts to serve the gospel? Consider being a sister, brother, priest or deacon

DIVINE WORD MISSIONARIES—
SISTERS SERVANTS OF THE HOLY
SPIRIT 800-553-3321

A SHARE IN MY JOY AND GLORY

There will come a time when this work, which God is demanding very much, will be as though utterly undone. And then God will act with great power, which will give evidence of its authenticity. It will be a new splendor for the Church, although it has been dormant in it from long ago (*Diary*, 378).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking
Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Erica Furniss	Jarrod Pavlak
Zofia Adamowicz	Anita and Mike Gilkey	Mirosława Pawełczak
Adi	Zofia Grochulski	Anthony Palermo
Karen Arandoña	Brooklyn Hamsley	Teresa Petty
Rachel Arandoña	Bea Halphide	Elaine Quan
Kyle Ardando	Todd Hill	Benito Ramirez
Sarah Arrizon	Tot Hoang	Jerry Ramirez
Andrzejek&Michael Ashline	Dick Hoffman	Joan Ritchie
Avalon Asgari	Patricia Hoffman	Carlene Romeo
Anna Bagnowska	Jackie Hoyt	Robert Rosecrans
Wiesława Barr	Andrzej Hulisz	Henryk Ruchel
Jamie Barrett	Jadwiga Inglis	Elżbieta Rudzińska
Lois Barta	Leonard Jakubas	Tim Ryan
Marek Bartłomowicz	Zofia Janczur	Veronica Sequi
Pilar Bascope	Ania Karwan	Debra Shawman
Ronald Brozchinsky	Julie & Larry Klementowski	Maria Sowa
Paul Budai	Josephine Kudlo	Jean & Mike Speakman
Charlotte Frances	Anent L.	Matt Starbuck
Edward Cacho	Mary Laning	Mary Strazzas
Dora Carrillo	Danuta Łabuś	Adrienne Swinford
Peter Camacho Family	Tom Lynch	Halina Szmit
Jean Carter	Amber Matrauga	Teresa Turek
Lacie Cooper	Anthony Martinez	Unborn Children
Gina Cruz	Antoinette Martinez	Lauren Vairo
Jadwiga Cywińska	Gail Morganti	Charlene Web
Bernadine Dateno	Jarosław Musiał	Bernadette Westphal
Sylvia Derby	Irene Nielsen	Alicja Wilczyńska
Adam Dolewski	Monica Nava	Patricia Yochum
Joe Doud	Gloria Norton	Janina&Henryk Żelażewscy
Mieczysław Dutkowski	Jerry Nicassio	Bogusia Zientek
Edmund F. Dzwigalski	Andrzej Niedojadło	

RECYCLE
RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council 9599 will have their next recycling drive on **October 8th and 9th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

PSA UPDATE
As of this week 103 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2022 and have pledged \$32,516
God bless for your generosity! Bóg Zapłać!

ROSARY COAST TO COAST

In celebration of the Feast of Our Lady of the Rosary on Friday October 7, 2022, the faithful will come together across the United States on **Sunday October 9, 2022**, the 105th anniversary of the Fatima Miracle, **at 1 pm PDT** to pray the Rosary. We invite all to join this celebration in our Center as well at 1 pm next Sunday.

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Monday:	St. Cyprian of Toulon
Tuesday:	St. Francis of Assisi
Wednesday:	St. Faustina Kowalska, Virgin
Thursday:	St. Bruno, Priest
Friday:	Our Lady of the Rosary – memorial
Saturday:	St. Benedicta

